

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
крамъ рускихъ салты о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наименемъ поэзій" выходитъ по 3 печат. ар-
кушъ кожного 10-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.
Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ знати, посыпки и рекламаціи наложити пересылати
область адресою: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попередніе застере-
женіе.
Поступленіе число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголовія принимаются по пять 6 кр. а. в. бѣдь одни
строчки печатаніе.

Рекламації неопечатаній вѣльши бѣдь порта.

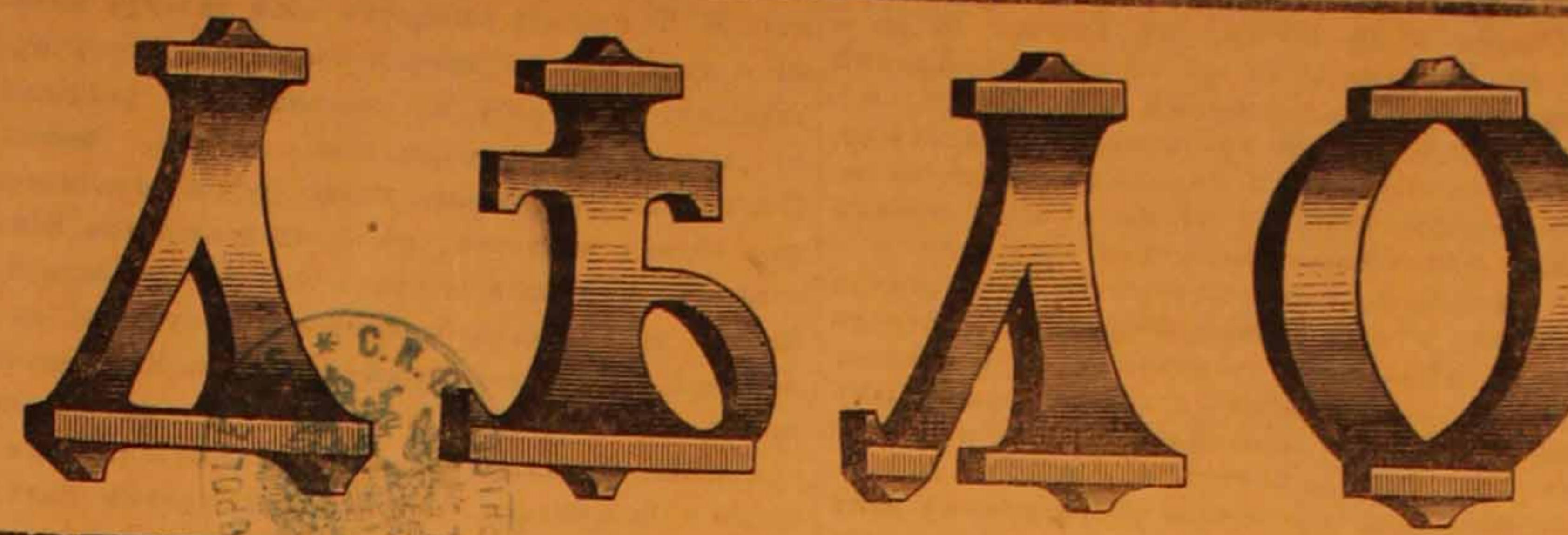
Предплату наложити пересылати франко (найлучше
почтовымъ переказомъ) до: Администрація часописа "Дѣла"
ул. Галицка, Ч. 44.

Бесѣда посла о. Озаркевича,
выголошена на 346-мѣс. засѣданіи палаты послѣдов-
ала 17 марта.

Высока палата! Коли вже инакше бути
не могло, то най менѣ хочь теперъ вѣльно
буде при титулѣ "центральна управа вѣро-
исповѣдань и просвѣтѣ" забрати голосъ, щобъ
яко заступникъ руского народа и завѣзваний
бѣдь него, высказавъ тутъ его погляди и ба-
жанія, дотычно его титулу бюджету. Я не
хочу вмѣщувати до генеральнай дебаты, але
мушу тутъ впередъ зробити деякі замѣтки,
закимъ прїду до самога-жъ предмету.

Не думаю виступати съ обвинами, анѣ
не хочу робити правительству вакидовъ, мовь-
быти лиши оно само завинило теперѣшному
незавидному положеню Русиновъ, бо я пере-
конаваний, що теперѣшнє правительство хотѣло-
бы въ якійсь способъ полагодити интересы ру-
ского народа. Але коли бѣдь него народа дох-
дять чимъ-разъ голоснѣйши жалобы на си-
стematiche гнобленія и негованіе его правъ,
коли дальше розважимо, що въ моїй отчинѣ
замѣть згоды незгода, замѣть любови нена-
висть, замѣть примиреня непріязни прогре-
сивно поступають, а на политичномъ полі въ
новѣйшихъ часахъ проявляються такій признаки,
якій при спокойній розвою народного пытання
и мирнѣмъ его розвязаню що до рѣвновправно-
сти вѣкளи не були-бѣ на верхъ вишви, то
я постараюсь зовсѣмъ объективно звернути у-
вагу правительства на положене сего народа,
щоби ему за его жертвы майна и крови, за
его усиїя стояти зовсѣгды крѣпко за найго-
ловнѣйшими основами державы, за его вѣр-
ностъ и привязанье до австрійского цѣса-
рства — подано такожъ и сильну помѣчь для
осягненя его бажань и правъ, бо я радъ-бы, у-
стало роздражненые умовъ противъ прави-
тельства.

Съ задивованьемъ глядить рускій народъ
на теперѣшну политичну систему, бо супро-
тивъ всякої ожиданія, на перекрѣтъ всікимъ
принципамъ конституціонализму обходятся съ
нимъ дуже сурово. Коли оголошено еру кон-
ституційної уставы, котра мала причинятися
до загальнаго добра всіхъ народовъ на полі
політичномъ, законодательномъ и економич-
номъ и коли поднѣссія голосъ всіхъ народовъ
о розвязаннѣ жизненнаго пытана существованія
политичного, а кождый народъ жіючий подъ
силитромъ австрійскимъ проенуває въ довгого
сну, повставъ такожъ и рускій народъ и до-
ждавъ бѣдь Австрії рѣвновправлення съ дру-
гими народами. Однакожъ, хочь другій народы
чи то на подставѣ основныхъ законовъ держ-
авныхъ, чи на подставѣ іншихъ правъ и
розворядженіи добилисія своихъ правъ, то на
виднокрѣ руского народа висять все чорні
хмары, въ которыхъ бѣдь часу до часу все спа-

Предплата на "Дѣло" для Австроії:		для Россіи:
на пѣмъ рѣкѣ . . .	12 кр. на пѣмъ рѣкѣ . . .	12 руб.
на пѣмъ року . . .	6 кр. на пѣмъ року . . .	6 руб.
на чвертъ року . . .	3 кр. на чвертъ року . . .	3 руб.
съ дод. "Библиотеки":	съ дод. "Библиотеки":	
на пѣмъ рѣкѣ . . .	16 кр. на пѣмъ рѣкѣ . . .	16 руб.
на пѣмъ року . . .	8 кр. на пѣмъ року . . .	8 руб.
на чвертъ року . . .	4 кр. на чвертъ року . . .	4 руб.
на саму додатокъ:	на саму додатокъ:	
на пѣмъ рѣкѣ . . .	5 кр. на пѣмъ рѣкѣ . . .	5 руб.
на пѣмъ року . . .	7-85 кр. на пѣмъ року . . .	7-85 руб.
на чвертъ року . . .	3-75 кр. на чвертъ року . . .	3-75 руб.
съ дод. "Библиотеки":	на саму додатокъ:	
на пѣмъ рѣкѣ . . .	19 кр. на пѣмъ рѣкѣ . . .	19 кр.

Для Австроії, скрѣпка Россіи:
на пѣмъ рѣкѣ . . . 15 кр.
на пѣмъ року . . . 7-85 кр.
на чвертъ року . . . 3-75 кр.

Бесѣда посла о. Озаркевича,
выголошена на 346-мѣс. засѣданіи палаты послѣдов-
ала 17 марта.

Высока палата! Коли вже инакше бути
не могло, то най менѣ хочь теперъ вѣльно
буде при титулѣ "центральна управа вѣро-
исповѣдань и просвѣтѣ" забрати голосъ, щобъ
яко заступникъ руского народа и завѣзваний
бѣдь него, высказавъ тутъ его погляди и ба-
жанія, дотычно его титулу бюджету. Я не
хочу вмѣщувати до генеральнай дебаты, але
мушу тутъ впередъ зробити деякі замѣтки,
закимъ прїду до самога-жъ предмету.

Не думаю виступати съ обвинами, анѣ
не хочу робити правительству вакидовъ, мовь-
быти лиши оно само завинило теперѣшному
незавидному положеню Русиновъ, бо я пере-
конаваний, що теперѣшнє правительство хотѣло-
бы въ якійсь способъ полагодити интересы ру-
ского народа. Але коли бѣдь него народа дох-
дять чимъ-разъ голоснѣйши жалобы на си-
стematiche гнобленія и негованіе его правъ,
коли дальше розважимо, що въ моїй отчинѣ
замѣть згоды незгода, замѣть любови нена-
висть, замѣть примиреня непріязни прогре-
сивно поступають, а на политичномъ полі въ
новѣйшихъ часахъ проявляються такій признаки,
якій при спокойній розвою народного пытана
и мирнѣмъ его розвязаню що до рѣвновправно-
сти вѣкளи не були-бѣ на верхъ вишви, то
я постараюсь зовсѣмъ объективно звернути у-
вагу правительства на положене сего народа,
щоби ему за его жертвы майна и крови, за
его усиїя стояти зовсѣгды крѣпко за найго-
ловнѣйшими основами державы, за его вѣр-
ностъ и привязанье до австрійского цѣса-
рства — подано такожъ и сильну помѣчь для
осягненя его бажань и правъ, бо я радъ-бы, у-
стало роздражненые умовъ противъ прави-
тельства.

Съ задивованьемъ глядить рускій народъ
на теперѣшну политичну систему, бо супро-
тивъ всякої ожиданія, на перекрѣтъ всікимъ
принципамъ конституціонализму обходятся съ
нимъ дуже сурово. Коли оголошено еру кон-
ституційної уставы, котра мала причинятися
до загальнаго добра всіхъ народовъ на полі
політичномъ, законодательномъ и економич-
номъ и коли поднѣссія голосъ всіхъ народовъ
о розвязаннѣ жизненнаго пытана существованія
политичного, а кождый народъ жіючий подъ
силитромъ австрійскимъ проенуває въ довгого
сну, повставъ такожъ и рускій народъ и до-
ждавъ бѣдь Австрії рѣвновправлення съ дру-
гими народами. Однакожъ, хочь другій народы
чи то на подставѣ основныхъ законовъ держ-
авныхъ, чи на подставѣ іншихъ правъ и
розворядженіи добилисія своихъ правъ, то на
виднокрѣ руского народа висять все чорні
хмары, въ которыхъ бѣдь часу до часу все спа-

КОЗАЧКА ОЛЕНА.

Поема Олени Пчілки.

Посвята Миколѣ Лисенкови.

I.

У вдовицѣ, коло ставу,
Хатина старенка, —

У вдовицѣ одиниця

Дочка молоденька.

Не журися, стара мати,

Що бѣдного роду, —

Вѣдьмуть люде твою доно

За хорошу вроду!

Та вже-жъ тві гарне личко

И чорні брови

Козакови заможному

Впали до любови.

Ой влажиться козаченько

На оченки карї, —

Спѣвати-муть на Купала

Тѣй коханій парѣ:

"Займається коло гаю

"Огничокъ асцененкій, —

"Кохаети съ дѣвчиною

"Хлопецъ молоденкій!

"Ой ты, хлопче Василечку,

"Кохайся, лицайся, —

"Съ хорошою Олененю

"Звѣнчайся, авѣнчайся!"

Стара мати нову скриню

Для дочки готова,

А дѣвчина мережану

Хустину гапту...

II.

Та й хто того не пѣнава
Коханя по бахахъ?

Не сковати нѣ по дневи,
Нѣ по темныхъ ночахъ.

У день видно, якъ оченки
Мовь промѣньемъ грають,
Въ ночи чутно, якъ нѣженки
Въ вордцяхъ ступаютъ...

Охъ, коли-бѣ було такъ легко
На довго втімати, —
Якъ у милого коханя
И безъ мовы пѣннати!...

Ой тѣшиться дѣвчиночка
Тѣй любдїй роагадѣ;

Не вдержати-жъ удѣоньцѣ:
Свою доно въ хатѣ:

То по воду чорноброва
Бѣжити изъ вѣдерцемъ,
Що ѿ спѣткаться якъ-небудь
Съ козаченькомъ-сердемъ;

То до ставу иде ненцѣ:
Выпрати сорочку, —
А все думка — кинуть слово
Своїму голуббчу;

А вѣ-вѣчерѣ підъ вербою
Пїеній заспѣва,

Охъ, тожъ певне Василечко
Дѣвчину спѣтка!

Хорошо тамъ на увѣрю,
Ставокъ въ низу сяє, —
А до вѣго мѣсиченько
Зъ неба заглядає;

Спускаються зъ високости
Пасма промѣніятій,
Хитаються, гойдають
По хвилі дрѣбчастій.

Хорошо тамъ на увѣрю,
Підъ тею вербою:
Верба радо привитас,
Окрай собою —

Гильемъ ряснимъ, кучерявимъ,
Намѣтомъ широкимъ...

И потоне козаченько
Въ поглядѣ глыбогбмъ.

Только й бачить підъ вербою
Промѣни мѣсиченько —
Въ кінці саду, на розовѣ,
Дѣвку й козаченько.

Постояла годиночку:

— "Прошавай, козаче!
Пора менѣ вже до хаты,
Бо ненка побачить!"

— "Пострѣвай бо, моя рybko!" —
Василько благає;

Та дѣвчиня, якъ оташина,
Въ садочку зникає.

Тихо йде Василь бѣдъ авбру,
Щобъ не вчула мати,
Та бажав вечерочку
Другого джедати!

III.

У коханю челядночѣ
Спій весна красна, —
Іага за моря далекого
Прилинула ясна!

Усмѣхнулось ясне сонце
У небѣ блакитнѣмъ

Хмариночкамъ кучерявимъ,
Бѣленькимъ, лагднѣмъ;

Процвѣтают дубровонки
Растомъ-первоцвѣтомъ,
Розпускають лѣтросли

Въ повѣтю огрѣтому;

Забренѣли ставы, рѣки

Въ берегахъ зеленыхъ,
Залунали всѣ улоньки*)
Отъ спѣвовъ веселыхъ;
Озвалися соловейки
У лузѣ въ лѣщина,
Погравас козаченько
Въ сопѣлку дѣвчинѣ;
Вже й вишневій садочки
Бѣлымъ цвѣтомъ сяють,
Вышитыми рукавцами
Дѣвчаточко мають.

Будь здоровна, челядночко!"
Мовить весна-красна:
"Гуляй, радѣй, молоденка, —
"Доки пора щасна!"

IV.

Ой процвѣтай садъ зелений,
Та вже листъ опавъ;
Любивъ козакъ дѣвчиночку,
Цуратися ставъ!

Коло бруду бере воду, —
Съ іншио стоить,
На улицѣ за рученьку —
Іишую держить!

Молодая Оленочка
Бачить тві все,
Въ своїмъ серцю злу тугу
До дому несе...

Бачить зраду Оленочки,
Бачить — та мовчить;

Толькъ часто підъ вербою
Смутна стоить!

А и вѣ любому куточку
Змѣнилось усе:
Онъ кучерѣ въ верби тей

*) "Улонька" — здробнѣле слово бѣдъ "у-
лица".

еквікспійн о 12.800 ар. (76.000 ар. минувшого і 88.800 ар. сего року).

Розуміється, що та зниження доходів въ поодинокихъ рубрикахъ податковъ безпосередніхъ не суть ознакою жадної ласки міністерства, але просто случайностю. Во прѣнъ вимѣръ податку не змѣнился, а толькъ правительство, здається, переконалося, що перше по новій уставѣ обчисленіе податку домово-чиншоваго принято було за високо. Такъ само и при податку доходовомъ, де за подставу преліминари положено дѣйстійний доходъ въ р. 1882, той доходъ показався низьшій, нѣжъ міністерство первѣстно надѣялось, — и отъ прїшлося таї рубрики редукувати. За то пôд-висшеніе въ податку грунтовомъ есть реальне и не уступите вже, але противно, кожного року, въ мысль уставы, буде змагатися о $\frac{1}{10}$ части загальнаго приrostу.

Въ податкахъ посередніхъ бачимо въ загальній сумѣ пôд-висшеніе доходовъ о 548.901 ар., хочъ и ту деякія рубрики, показують значне зниженіе доходовъ, якъ н. пр. нафта (о 212.000 ар. менше, нѣжъ попереднього року) и цло (о 3500 менше). Загаломъ при податкахъ консумційныхъ на сей рѣкѣ преліминовано о 211.700 ар. менше, нѣжъ минувшого року. Доходъ въ горївки остася незмѣнний, доходы въ пива, мяса и цукру пôд-висшуються. Значніхъ пôд-висшень надїбесе правительство въ доходахъ въ солі (о 148.181 ар. більше, нѣжъ мин. р.), въ тютону (о 438.300 ар. більше), въ стемплѣвъ (о 38.000 б.), въ таксѣ (о 6.020 ар. б.), въ мыта (о 20.000 б.) и въ оплаты шинкарской (о 13.600 ар. більше). Зъ лотерії преліминовано доходу brutto о 100.000 ар. менше, нѣжъ минувшого року. Загальна сума оплати и податковъ посередніхъ въ Галичинѣ виносить 28.733.888 ар., а бевапсередніхъ 10.490.800 ар., — такъ що весь таїгаръ податковий, якій поносить Галичина для держави, представлѧється цифрою 39.224.688 ар.

Хотачи виробити собѣ понятіе о тоймъ таїгарѣ податковомъ, мусимо порівнати Галичину съ другими краями австрійської монархії. Коли порівнямо абсолютній цифри доходу державного въ рѣжніхъ краївъ, то побачимо, що Галичина въ тоймъ рядѣ займає разрѣзь третє мѣсце по Чехахъ (124.78 мільйоновъ) і Австрії долїшній (112.95 мил.); по нѣй слѣдують ще значній цифри доходу держ. въ Моравії (38.06 мил.), въ Австрії горїшної (20.52 мил.), въ Стирії (20.22 мил.), Побережжя съ Терстомъ (17.10 мил.) і Тиролю (13.20 мил.). Доходы въ прочихъ краївъ не доходять въ жадній разѣ до 10 мільйоновъ. Але коли вовзмемо цифри вагладні, т. є. коли розрахуємо той доходъ державный пôслія простору и людності даної провінції, то Галичина разрѣзь спадає далеко низше въ тоймъ рядѣ. И такъ що до простору, то випадає доходу держ. на квадр. километръ: въ Австрії долїшній (съ Вѣднемъ) 5 967 ар., въ Чехахъ 2.405 ар., въ Побережжя 2145 ар., въ Шлеску 1854 ар., въ Моравії 1712 ар., въ Австрії горїшної 1712 ар., въ Стирії 904 ар., въ Зальцбургѣ 800 ар., а въ Галичинѣ толькъ 558 ар. Тутъ вже въ третього мѣсця Галичина вѣшила на девяте. Ще низьше спадає она, коли розчислити, якій доходъ тягне держава въ кожного жителя поодинокихъ провінцій. И такъ випадає доходу держ. на одного жителя въ Австрії долїшній 50 ар. 60 кр., въ Зальцбургѣ 35 ар. въ Австрії горїшної 27 ар., въ Побережжю 26 ар. 38 кр., въ Чехахъ 22 ар. 43 кр., въ Моравії

вінъ 17 ар. 67 кр., въ Шлеску 16 ар. 87 кр., въ Стирії 16 ар. 65 кр., въ Тиролю 14 ар. 4 кр., въ Корутанії 12 ар. 73 кр., въ Країнѣ 11 ар. 55 кр., въ Буковинѣ 8 ар. 79 кр., въ Галичинѣ 7 ар. 36 кр., въ Дальмації 6 ар. 75 кр. Значиться, тутъ Галичина стоїть на са-момъ передпослѣднімъ мѣсци, низше такихъ краївъ, якъ Стирія, Країна и Буковина!

Правда, до тыхъ циферъ треба бѣ додати ще деякія, досить значній поправки. Попередъ всего въ пôд-висшомъ обрахунку не роздѣлено зовсімъ докладно всѣхъ доходовъ державнихъ мѣжъ поодинокї провінції. Бо коли су-ма тихъ доходовъ виносить 472.364.577 ар., то мѣжъ поодинокї провінції розраховано у настъ толькъ 428.359.066 ар., а значну решту (майже десяту частину всѣхъ доходовъ), а именно 17.813.862 ар. дох. въ железніца скарбовихъ и 26.181.649 ар. іншихъ неподѣльнихъ дохо-довъ лишино на бопѣ. Рѣчъ певна, що и въ тихъ нероздѣленыхъ доходахъ участвує Галичина досить значно. Що більше, въ самой природѣ деякіхъ податковъ виплыває, що они мусить бути почисленіи на рахунокъ не тихъ провінцій, котрій ихъ дѣйстію оплачують. Досить вгадати о пивѣ ческімъ і австрійськімъ, о цукрѣ ческімъ, моравськимъ і шлескімъ. Галичина спотребляє дуже богато пива і цу-кру; податокъ, котрый оплачує наша кон-сументы, фигурує въ доходахъ тихъ провін-цій, де таї артикули продукуються, — звѣстно бѣ въ науки економії суспільній, що при всякихъ податкахъ консумційнихъ податокъ цѣлковито оплачує не продуцентъ, але консу-ментъ. Тактъ само не треба забувати, що величні доходы долїшної Австрії плинутъ го-ловно въ Вѣднія, котрій якъ столиця і цен-тральне мѣсце пробування премногихъ урядовъ і зваждівъ, безпосередно і посередно черпає свои животні соки зъ всѣхъ краївъ корон-ніхъ, отже такожъ въ значній частині і въ Галичинѣ. Вавши все те на увагу, мусимо прїйти до переконання, що сума доходовъ держ-жавы въ Галичинѣ есть значно більша бѣ 44.7 мільйоновъ, котру мы высше прияли.

(Дальше буде.)

XXIII роковини смерти Т. Шевченка.

II.

Програма вечерниць въ XXIII. р. смерти Т. Шевченка була такъ богата і рѣжнородно, яко ще, здається, нѣколи не бувала, а надто була переведена такими артистичними силами, що досить лиши имена навести, якъ пп. Качковскій, Борковскій, Цетвінський, Вахнянинъ, Арданъ, Швабель, Вольманъ. Наша родима то-лично то зъ спровоздань доволѣ обзнакомлені съ тими перворядными музикальными і спѣво-чими силами, а мы вже въ I. частинѣ статії замѣтили, що все було отображене і отписано гладко, добре і артистично.

Бетовена „тріо Es dur“, виконали пп. Качковскій, Швабель і Вольманъ. Се тріо мали мы вже случайностъ чuti на вечерницяхъ Шевченковихъ въ сали ратушевої, коли не помыляемось, передъ бѣсіми роками. Обсада була трохи інша. Не хочемо тымъ сказати, що оно не було и тогдь отображене съ повнимъ знаньемъ, коли пôднємо, що на сегорѣчныхъ вечерницяхъ виконанье

того утвору досягло свого кульминаційного пун-кту. П. Качковскій розвинувъ свой талантъ впov-ній і доказавъ, що титулъ професора наукъ му-зичнихъ, якій собѣ по довголѣтніхъ студіяхъ въ вѣденській консерваторії здобувъ, чогось більше бѣ концертанта жадає, якъ отограти се, що у нотахъ написане; що кромѣ того треба композитора зрозуміти і такъ его мысли отдать, щобъ і всѣ слухачи були перенятій думкою композитора. Тожъ коли скажемо, що п. Качковскій осягнувъ се, то тымъ вискажемо ему найбільше признань. А належиться оно не менше і пп. Шва-блеви і Вольманови, котрій певні своїхъ силъ, до знаменитого виконання трія причинилися.

П-а Бажанська отограла надпрограмово Лисенкову „Рапсодію“, надто Марека „Valse brillante“ і Лишта „Рапсодію“ добре. Ми отнесли переконань, що п-а Б. съ часомъ пôдъ ру-ководствомъ знатока може статися доброю пя-нисткою. Молодий певникъ п. Леонтовичъ, ученикъ акад. гімназії, звѣстный вже нашимъ род-димцямъ зъ літъ минувшихъ, отогравъ концертъ Вебера съ зрозумінью, а за виконанье тру-дныхъ уступовъ той композиції винагородила публика его якъ і панну Бажанську грому-скими оплесками.

Про спѣви пп. Борковскаго, Цетвінського, Вахняніна, Ардана і товариства „Лютні“ по-втори се, що і кожного року; всѣ частини були вы-конаній такъ, що вповнѣ заслужили собѣ силу оплесківъ, якій і по виконаню довго протягались. А проф. Вахняніна, котрій акомпанюавъ на фігармоніцѣ до свого складу „Прощань козака“ на сольно тенорове п-у Цетвінському, публика на-городила такимъ одушевленіемъ признаньемъ, що не хотілась розстати такъ скоро зъ своимъ люби-мымъ композиторомъ і спѣвакомъ, — „Прощань“ мусіло бути повторене.

П. Борковскаго, за сольно басове отспіване съ великомъ чутемъ і зрозумінью, нагороди-ла публика гучними оплесками; жаль намъ толь-ко, що позна пора, (год. 10 $\frac{1}{2}$), не дозволила въ-друге почутіи той хороши пѣсні, отспіваної зна-менитимъ артистомъ-спѣвакомъ.

Артистичною частю вечерниць диригувавъ проф. Вахнянинъ. Хочь мы съ найбільшимъ при-знаньемъ относимо до его кождочасного дириго-вання музично-вокальнихъ продукцій, то однакъ симъ разомъ позволимо собѣ висказати одно, що і загаль збранихъ родимцівъ на вечерницяхъ пôдносишь. Ми цѣнно високо композиторівъ, якъ Лаштъ, Веберъ, Вагнеръ, Шопенъ, Бетовенъ і пр., мы слухаемо ихъ радо на всякихъ концер-тахъ, але при святі народній раді бы мы спо-знати и почутіи свое питоме. Маемо многихъ сво-ихъ композиторівъ, а коли вже мають бути і Лишти, тожъ і они прецѣнъ на тематъ нашихъ народніхъ пѣсень творили композиції. Можна було упросити п. Качковскаго, отограти намъ прим. Лашта „Ballade Ukraine“, або тогожъ „Complainte“ (Вѣють вѣты).

Сю замѣтку пôдносишь зъ уваги на будущу музично-вокальну вечерницю. Чимъ більше по

чесмо на нихъ хорошого свого, тымъ більше буде наша відчіність.

Переглядъ часописей.

(„Брекекексъ-коаксъ-коаксъ!“ польській зетъ о агітації рускої въ справѣ банку руско-кального.)

Той стародавній, класичній, Аристотельський окликъ дасє намъ чuti кождої весни, імовіль коли до ставка заповненого жабами ківоту кам'янь вечірною порою. Хильку буде такожъ оттакъ съ подвойною силою озвеся завзятій хікотъ, вѣщуй — не знати, чи гнівъ опоки-ніхъ, чи наближене благодатної весни. Такою же рехкотъ пôднявся тепер, по колькодній зовесою галицко-польською журналистикою. Кам'яна статія „Дѣла“ о скрахованомъ банку селянському, особливо дѣльна, съ збрюю розвагою і на-статью докладного знання фактичніхъ написана статія п. Онишкевича зъ Зборова, „Gazeta Nowa“ посвятила въ четвер (ч. 67) цілу статію „руськихъ газетъ о банку селянському“ „Рускій газеты“, — пише она, — розвивають контръ-агітацію противъ змагань землевласниківъ землевласниками, а маючого посередницю възвателювательского комитету, маючого посередницю възвателювательськимъ землевласникомъ, — сполохавши жителівъ тогого ставка, — „Проломъ“ толькъ загальними реченими застуди-дачу отъ „польськихъ вельможъ“, безъ доказа-шого умотивованія своєю опозицією. Але п-а покладає свою амбіцію въ тоймъ, що „предметовимъ“, — тожъ і подає нѣбы-ргути, котрій мають доказати шкодливостъ във вѣру въ акцію комитету обывательського. П-а пр. „Дѣло“, що польське дневникарство за „Гельди“ попирає той комитет (авторъ статії „Gaz. Nar.“ анъ однимъ словомъ сего не ви-рече), що Краковяки для того інтересують правою банку селянського, бо краківське приство взаємніхъ уbezпечень має мати въ ставѣ al pari спорій запасъ листівъ довідника банку селянського (ред. „Gaz. Nar.“ категорично отповѣдає, що „після anі jednego“, зачевної, що сконфідувати такимъ запереченьемъ С—ого, автора статії въ „Дѣла“, — та бѣдака забула, що авторъ той взявъ свою мі-дьбість зъ вѣденського министеріального штабтага, отже зъ жерела майже урядового, що декотрі яне вельможній протекторы „Союзу“, ревідуючи свої вертгаймовки, довѣдало великій своїй клопотъ, що і до нихъ забули досить значна многота листівъ довіднихъ закладу“. И зновъ отповѣдає на те редакції: многихъ лѣтъ нема у нѣкого въ Галичинѣ стовъ довіднихъ банку селянського, бо і дніпрівське польське і розправи въ соймѣ вже колькохъ лѣтъ звертали увагу на недостат-гипотеку тихъ листівъ і на фатальну господуку того закладу.“ На те мы отповѣда-

Вѣтерець несе
По увѣбрю на змокрѣль, —
Холодний пѣсокъ;
Зажурився, вasmутився
У низу й ставокъ:
Похмуро, невеселу
Думоньку гада',
И здѣмается пôдъ вѣтромъ
Темна вода;
Хитаются очереты;
Лозы самотні
Ронять въ воду, наче слѣзы,
Листочки дробні.
Все змѣнилося, Олено,
Надъ осинъ смутну,
Все гадає істъ тобою
Думоньку одну,
Журливу, — що не завждъ
Сонечко вграва',
Що й оно таке здрадливе, —
Якъ люби слова!...

V.

Прайде, прайде удовонька,
Ажъ болить пучкі,
Пытається за працею
Въ своїхъ дочки:
— „Що се той Василь Кравченко
Ходить переставъ?“
— „Що ви, мамо, тамъ згадали?
Онъ сватовъ не славъ!
Та въ откль въ васъ за Кравченка
Ваялася журба?
Надто дуже до наась въ хату
Онъ вчаща ви тиба?
Може ви внову коли прайде
У святній днѣ;
А не прайде, то й не треба, —
Байдуже менѣ!“

Кажи, кажи, дѣвчинонько!
Баечку плети!
Може словомъ і одуришь
Стару неньку ты...
Може она й не бачила
Въ своєму садку
Сеі весни Василеву
Ту побстать гнучку!
Може й теперъ не вгадує
Твої журби,
Якъ ты плачешь та сумуєшь
Оттамъ край верби...
Нехай такъ, нехай нѣчого
Не бачить, не зна' —
Та, що тебе на вѣмъ свѣтъ
Найбільше коха'!...

VI.

А Олена й мѣжъ челядю
Байдужу вдає, —
Навѣть въ танці на музикахъ,
Весёла стає...
Якоє толькъ — йде Василько,
Ставь на перелазъ,
Та й побачивъ Оленочку
Смутну въ позній часъ.
— „Що тобѣ, Олено? плачешь?“
Би запитавъ;
— „Оступиси! — откавала, —
Чогб тута ставъ?
Якъ не любишь такъ якъ перше,
То иди въ очей:
Я не хочу твоїхъ слухать
Лукавихъ речей!“
— „Ta стрійавъ бо, хто-жъ лукавить?...
— „Знаю добре все!“
Вырвалася і високо
Голову несе
Пром'жъ вѣтъмъ горда дѣвка, —
До хаты пôшла;

Въ кônци стежки ви вкрыла
Вечірна мла.
Зоставь Василь

Narodow-ой", что въ свой обронѣ она на только помыляется, что аѣй дневникарство польске, аѣй разбры соймовѣй нѣкога не выказували и не могли выказувати недостаточнїи гипотеки листовъ заставныхъ банку селянскаго аѣй лихонгосподарки въ тѣмъ банку, — а выказували только здирства того банку, — т. е., что банкъ стягаетъ селянъ отраженій грошѣ; се, о колько мы думаемо, могло у поѣдателей листовъ довжныхъ выробити ради переконаніе о доброй ихъ гипотекѣ. Позаякъ "Gaz. Nar." только на тыхъ заслугахъ польского дневникарства и сойму опирає свое твердженіе, что въ Галичинѣ листовъ заставныхъ того банку нѣкто не має, то мы симѣмо на тѣй-же самой подставѣ твердити, что тѣ листы въ Галичинѣ суть, и то въ значимѣй числѣ.

Дальше жалуєся "Gaz. Nar.", что нѣбыто "Дѣло" "bałamuscis lud", твердячи, что акція комитету обывательскаго обчленена на користь капиталистовъ а на школу довжниковъ, мѣжъ тымъ коли комитетъ предкладає за вылосованіи листы довжной платити 55%. Але-жъ "Дѣло" сего не симовчуе, але выказує, что опустъ сей есть только мимый, бо змагає до того, щобъ заходити довжниковъ до купована листовъ заставныхъ, а тымъ самимъ до поднесенія ихъ курсу коли вже вѣтъ араг, то бодай до 90%.

Яко головный аргументъ противъ "Дѣла" заводитъ "Gaz. Nar." гр. Потоцкого, одного зъ протекторовъ "Czas-u" и члена комитету обывательскаго, который "казавъ на свой рахунокъ за 100.000 зр. купити листовъ довжныхъ банку селянскаго по низкому курсу и тымъ листами ыкупить вѣхъ довжниковъ свого повѣта, редутичи имъ довги послѣ тепершнаго низкаго курсу листовъ въплату тѣхъ зредукованыхъ довѣтъ розложивъ на довгѣ лѣта, числяча только 5%, отъ выданыи на закупно довжныхъ листовъ 20.000-нои сумы". Позаякъ о тѣй патротичнїи обывательской акціи у насъ доси не было скажено щирого слова, то мы мусимо зробити се чесеръ, вже хочбы для того, що "Gaz. Nar." съ юю побѣдною певностею тиче намъ тымъ фактъ въ оча. По перше, подвигъ п. гр. Потоцкого, въ взглядѣ наѣтъ на то, чи онъ есть подвигомъ. Таки одниничный; а по друге, онъ и зовсѣмъ есть нѣкакъ подвигомъ, але есть простою ледитовою операцію, а то й биржею спекуцію, користною и для п. Потоцкого и для его соортовъ-обывательѣвъ и властителѣвъ листовъ довжныхъ банку. Гр. Потоцкій замѣсть програти 200.000 зр. на збожевої биржи, локує на 4% на селянскихъ грунтахъ. А для прѣвѣтъ обывательѣвъ и для цѣлого галицко-швянскаго кредиту операція та показалась на тѣко користною, що нагле закупленіе такои листовъ на вѣденській биржи мусѣло подѣти ихъ курсъ (чого по словамъ "Gaz. Nar." замъ Потоцкій хотѣвъ) и додати троха надѣмленіемъ отъ наглого удару властителямъ листовъ. Задля тога гр. Потоцкій не мѣгъ зувати листовъ аѣй отъ краковскаго товариша аѣй отъ другихъ пановъ, але мусѣвъ удались именно до Вѣдня, де такій закупъ мусѣвъ бити подвигомъ курсу листовъ. Тымъ чиъ гр. Потоцкій отъ разу аѣй три заяцѣ злость: и курсъ листовъ поднѣть, и свои грошѣ зувавъ и ще заслуживъ у экономистовъ "Gaz. Nar." на славу великого народолюбца. Жаль же, що Русини не суть на только наивни, заразъ таки и били поклоны!

А въ юніці гнѣвась "Gaz. Nar." на "Дѣло" иго твердженіе, що "панський комитетъ рабовъ змагає до того, щобъ нещастнїи довги банку сплатити тыхъ 680.000 зр., который банку неправно пустивъ въ обѣгъ" и на киненіе того твердженія наводить точку I тетовога плану ликвидациіи банку, де сказано: кодачъ-са въ обѣгу вексель банку въ сумѣ 300 зр. будуть только тогды заплаченіи зѣвъ ликвидациіи, коли довершится угода съ тимъ бувшого зараду и дирекціи банку, силою и звобождуются причинити зѣвъ своихъ фонвъ отпovѣдной высокости до переведенія личинѣ. Що жъ се значить? — цытается "Gaz. Nar." и отповѣдае на то: "а значить се, що маючию коштомъ сплатити облигациіи нелегальныи въ обѣгъ, т. е. тыхъ 680.000 зр., рыхъ пише "Дѣло". Ѕели мы симѣмо читати тиски и добре прочитали "Projekt likwidacji" зѣвъ въ ч. 57 самы "Gaz. Nar.", то въ

або въ 67 ч. фальшу "Планъ ликвидациіи". Си — але подоувазе п. Онишкевича самолюбну

гадку — зыкати на такомъ поступанію яко ц. к. потарь. Якъ брудный и нужденный есть сей закидъ, не потребно говорити. Але авторъ статіи "Gaz. Nar." не хоче бачити сего, що рѣжнія та мѣжъ дѣланьемъ комитету обывательскому поробило въ плянъ ликвидациіи. Головна правка дотыкала именно тыхъ векселей въ сумѣ 498.000, который подкомитетъ великудущно зъвободувався сплатити. Пленарный комитетъ, не приявъ пропозиціи подкомитету, щобъ зѣвъ фондовъ ликвидацийнихъ насамінерѣ сплатити ти векселі, а потомъ отъ акцептантовъ (т. е. бувшого заряду и дирекціи) стягнуты выплачену квоту.

Ухвалено векселей не платити, а що жиранть ихъ (банкъ) не истнє, то поѣдателъ тыхъ векселей мусять стягнуты своихъ 498.000 зр. отъ акцептантовъ". Отже редакціи "Gaz. Nar." вже въ ч. 59 яко було, що панове директоры и управитель банку мають заплатити не только 680.000 зр. нелегально выпущеныхъ листовъ довжныхъ (за котрій кромѣ того повинній пойти до "Іванової хаты"), але и 498.000 зр. за акцептованіи векселі, — разомъ 1,178.000 зр. Мѣжъ тымъ комитетъ обывательскій и на пленарномъ засданіи — о колько про него звѣстокъ въ печати, — о тихъ нелегальныхъ листахъ не говоривъничого, значить, уважавъ ихъ на ровні съ прочими листами за такій, котрій мусять платити довжники а только наперъ на то, щобъ панове бувши матадоры банку сплатити векселі на 498.000 зр. За то "Gaz. Nar." въ горячѣ полемичнїи допускає, що панове сплатити 680.000 зр., а банкъ сплатити векселі на 498.000 зр. А кореспондентъ "Dziennika Poznańsko-go", поинформовани зъ того самого, якъ бачимо, дуже мутного жерела, говорить по просту (ч. 63): "Не підлягає сумнівові, що коли правительство отмовити жаданої (1-мільйонової) поїзички комитетови ликвидацийному, то справа банку селянскаго станеся предметомъ процесу криминальнаго." Розважмо добре тѣ слова! Комитетъ жадає у правительства о миліонѣ пожички, которую мусить сплатити маса ликвидацийна. А цѣль той пожички — охоронити бувшихъ матадоровъ банку бѣтъ карного процесу, т. е. коштомъ масы ликвидацийной — коштомъ довжниковъ покрытии грѣхі и провини тыхъ пановъ. "Паны Ромашкани" пише дальше кореспондентъ "Dz. Rozn." — посла рѣшена комитету будуть мусѣти сплатитиколо пѣвъ міліона (т. е. тыхъ 498.600 зр. за векселі) яко компензату певнаго рода за дे-руту банку. (Для чого такъ деликатно, коли они яко акцептанты векселей суть право змушеніи до ихъ сплати?) Именно мають бути завѣзвани (не "именно", але кромѣ того!) до зложenia 680.000 зр. въ облигахъ банку для покрытия такои самон сумы зѣвъ пасынковъ, бо съ хвилею розвязанія за-кладу найдлось на 680.000 листовъ заставныхъ бѣльше, нѣжъ повинно бути полья приписѣть статуту, т. е. що на 680.000 зр. видано и про-дано на биржи сфершованыхъ листовъ заставныхъ не поѣдакоюихъ реального покрытия. Посля звѣ-чайныхъ повять не можна того инакше назвати, якъ тольке обманъствомъ."

Але вернѣмся ще до 67 ч. "Gaz. Narodow-oi". Не досить того, що въ обронѣ комитету обывательскаго показала она таку коротку память и неясні понятія о совѣтности полемичнїи; въ той самой статії она вдається такожъ въ критику проекту п. Онишкевича, напечатаного въ 27 ч. нашої часописи. Попередъ всего о проектѣ утворенія комитетовъ помочнїхъ по повѣтамъ говорить та газета съ гѣдною подиву безсомнестею: "Шкода, що п. Онишкевичъ не мавъ на только совѣсти — признати, що то само, що бѣтъ радити, не мѣститъ точка 2 га проекту ликвидациіи". Коли-бѣ мы не мали передъ очама того преславнаго проекту, то мы нѣкога не повѣрили бѣ, щобъ чоловѣкъ мѣгъ дойти до такои безсовѣтности, якъ авторъ тыхъ слобѣ въ ч. 67 "Gaz. Nar.". Точка 2-га проекту ликвидацийного говорить дословно: "Ликвидаторы удаются до презентациї повѣтowychъ и цѣлого обывательства краю съ просьбою о помочь и прискореніе сплати у довжниковъ селянскихъ." Чи есть ту мова о завязуванію комитетовъ помочнїхъ для довжниковъ? Симѣмо твердити, що нѣ. Комитетъ обывательскій ухвало-ту по просту вложити на ради поспѣтовъ и "цѣле обывательство" обовязокъ якъ найскоршого и якъ найточнѣшого екзекювона — ипъ, екторже-ванія всѣхъ довговъ! И то має бути то само, що проектъ п. Онишкевича?

Дальше розбирає авторъ статії въ "Gaz. Nar.", для чого п. Онишкевичъ радить организувати ти комитеты помочнїи не полья окружовъ сплатити векселі въ сумѣ 498.000 зр. О нелегальныхъ листовъ довжныхъ аѣй въ очевидно авторъ той боїтися згадати що-небудь о ихъ нелегальности нема въ проектѣ аѣй чака. Значить, "Gaz. Nar." або въ 57, и мусять приложити такожъ до претенсії банку,

національныхъ репрезентантовъ. — Понятье обронѣ выборчої даютъ лучший ся передъ колькома дніями експеси, що мали мѣсце на згромадженію выборцівъ въ Чегледѣ. Послы Угорнѣ и Германъ належачи до сторонництва ліберального скликанія були на 15 и 16 марта своихъ выборцівъ до Чегледа, бажаючи умостити собѣ дорогу до поновинныхъ выборовъ. Но справы не засыпали такожъ антиоемити, котрій довели до того, що згромадженіе мусѣло розйтися. При тѣмъ необійтшо безъ пролити крови и кто знає чимъ були скончалися згромадженіе выборче, колибы не интервенція єїсака. Головнимъ моторомъ сего скандалу бувъ Верговай.

(Рада державна) перервавши засданье въ суботу дні 15. и 16. марта ухваливъ премімара бюджету на титулы: "публичне безпеченьство", служба державного будбаництва" и "будови доргъ", зъ которыхъ два последнія приято майже безъ дискусії полья внесенія комісії, приступила въ понеділокъ дні 17. и 18. марта до дальшої спеціальної дебати надъ бюджетомъ. До титулу приходить полья дискусію титула "будови води", а при тѣй случайності підносятъ въ рѣжніхъ сторонъ замѣти, що поодиноки краї за-мало користують зъ фондомъ державныхъ вы-значенихъ на регуляцію рѣкъ. — Доходы въ статутѣ министерства впугрѣніи справъ ухвалила палата майже безъ дискусії і на тѣмъ за-конено дебату надъ статомъ министерства вну-трѣшніхъ справъ. — Слѣдувавъ отгакъ етать министерства оборони краевої. При тѣй случайності поставивъ пос. Візенбургъ до министра оборони краевої колька пытанія въ справѣ улекшень при асентерунку для роботи-квот не проживаючихъ въ тѣмъ мѣсци, де отбувається асентерунокъ. Министръ давъ задоволячу на тѣ пытанія отпівовѣдь а палата приняла видатки на етать оборони краевої безъ дискусії. — Опосля приступила палата до дебати надъ етатомъ министерства просвѣтъ и справъ духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до новелъ шкѣльнон, называючи єго карикатурою и выражас сожалѣніе, що на рѣжній академії въ Вѣдні языки краевої не знаходятъ отпівовѣдного взгляду. Беѣдникъ ставить резолюцію, възьмачу ѿ правительство, що постаралося о урегуліваніе наук промислововъ въ дорозѣ законодавства краевого, при чѣмъ мають бути дотычнї функции порученій органамъ автономичнїмъ. Резолюцію поперго. Опосля забравъ голосъ посолъ Озаркевичъ, котрого бесѣду подаємъ полья стено-граму на іншомъ мѣсци. — На внесеніе Єльца замкнено дискусію а генеральними бесѣдниками выбрано пос. Грайтера и дра Вайтлофа. — Дні 18. и 19. марта велається дебати надъ титуломъ "центральний зарадъ министерства просвѣтъ" дальше. Перші забравъ голосъ пос. дрт Вайтлофъ яко генеральний бесѣдникъ опозиції. Онъ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназії, то ѿ полемизує ѿ виводами Тильшера закидаючи ему, що свої замѣти піднѣсъ не противъ министра но противъ поодинокихъ урядникъ. Отгакъ звертається ся до университетовъ доказує, що негативн впливъ министра просвѣтъ спрово-дити духовніхъ. При титула: "центральний за-рядъ" забравъ голосъ пос. Тильшеръ. Онъ дуже остро критикує розпорядженіе до гимназ

подамо его бефду въ цѣлости, зазначаючи тутъ, что бефдникъ жалуялся, что гр. кт. митрополії въ Львовѣ не може дѣждатись обсадженія, а неупорядкованіи относина даютъ случаиность мѣшательства въ дѣлѣ церковнѣ непокликанымъ именемъ генераль-губернаторомъ Судану.

НОВИНКИ.

— Нынѣшне число „Дѣла“ выдаємо въ збѣльшеноѣ объемъ, въ 1½ листа.

— Съ бефдами нашихъ послѣвъ въ радѣ державной при дебатѣ бюджетовъ стараемо познакомлювати нашихъ Вп. читателѣвъ въ мѣру, якъ объемъ нашої часописи позвалае. Основне содѣжанье бефды пос. Кулаковскаго подали мы послѣднимъ разомъ, а нынѣ подаемо початокъ бефды пос. Озаркевича. По скончанію еи въ слѣдуючомъ числѣ постараemos подать ще важайшии уступы эъ бефды п. Кулаковскаго, а оттакъ бефду п. Ковалевскаго, которую выголосивъ пос. по Озаркевичу на 348 засѣданію 19 марта при дебатѣ надѣ уступомъ о „фондѣ религійномъ“.

— Олена Чубана, котрою поему починаемо печатати въ фейлетонѣ нынѣшнаго числа „Дѣла“, есть вже доволѣзвѣстно въ нашої литературѣ. Особливо въ послѣдніхъ рокахъ почала писати даже богато. Передъ 1880 рокахъ она трудилась надѣ етнографію нашего народа и разбирала деяки справы економичніи. Познѣши почала пробовать и въ белетристицѣ. Въ 1881 р. выдала она въ Кіевѣ хорошій перекладъ колкохъ повѣстокъ Гоголя и оригиналнаго водевилѣ „Судженна, не огуджена“. Въ 1882 р. выдала удачній перекладъ поезіи Лермонтова, а оттакъ зачала печатати свои дѣбнѣши оригинальній поезіи въ выданіяхъ украинскіхъ и въ львовскіхъ „Зорѣ“. Поема „Козачка Олена“, котрою надѣлась до умѣшанія въ „Дѣлѣ“, есть першою еи большою працею поетичною — и, якъ пересвѣдатся наши читателѣ, впновѣ заслугуючою на тое, що при нынѣшніхъ сумнѣихъ отношеніяхъ для литературного руху України, не спочивала въ рукописи...

— Поминальне богослуженіе за упокой бл. п. сов. Амвросія Яновскаго отпраїтися въ Успенській церкви въ Львовѣ 13 (25) марта, въ второкъ слѣдуючого тижня стараемъ рускихъ институтовъ и товариствъ.

— Проектъ закона о конгресії пріиде на порядокъ дневнаго въ палатѣ послѣвъ рады державной ще передъ феріями святочными, котрій розпочнется 4 л. цвѣтнія, а будуть тревати до 24 л. цвѣтнія. Розправу бюджетовъ хоче президентъ скончити до 24 с. м., по чѣмъ поставитъ заразъ на порядокъ проектъ конгруальнаго закона.

— Видѣль Бурсы для дѣвчатъ въ Перемышли запрошую на Загальний Зброй членовъ тоз же Бурсы, который отбудеся днія 16 (28) марта с. р. въ коматахъ Рускої Бефды въ Перемышли точно о 1½ години по полудни. — Порядокъ дневній Збору:

1. Справованіе Выдѣлу зъ его дѣяльности за минувшій 3 роки и о станѣ майна Бурсы.
2. Справованіе люстраційної комисії.
3. Вибѣръ нового Выдѣлу на слѣдуючій 3 роки.
4. Вибѣръ люстраційної комисії зъ 3 членовъ.
5. Змѣна уставу Бурсы. Проектъ змѣни уставу предложить Зборови Выдѣль Бурсы. — Понеже предметъ нарадъ Загального Збору особливо подѣл. ч. 5 есть дуже важный, а послѣ теперішнаго уставу трудно було зѣбрати достаточне число членовъ, то Выдѣль просить, щобъ въ Зборѣ взали участіе всѣ Вп. члены.

Оть Выдѣлу Бурсы для дѣвчатъ. Переїмшль днія 8, (20) марта 1884. Дръ Н. Антоновичъ, заступникъ предсѣдателя; Кучерівъ, за секретаря.

— Депутація звѣстного комитету обывательскому по-вертає нынѣ зъ Вѣднія до Львову. Цѣарь принимавъ 18 с. м. депутатовъ: кн. Адама Сапігу, кн. Сангушку, гр. Артура Потоцкаго и дра Альфреда Зтурскаго. Другого днія мавъ такожь довшу авдіенцію у цѣаря и у архікна. Кароля-Людвика п. намѣстника Залескаго. Рада министровъ по довшихъ переговорахъ постановила удѣлити 1,000,000 зп. пожички на улекшеніе ликвидациіи банку. Дотичній проектъ правительства буде сими днями внесеній въ радѣ державной. Тактъ отже перве условіе, якое поставивъ „комитетъ обывательскому“ вже сповнене. Въ недѣлю отбудеся засѣданіе комитету екзекутивного, котрому депутація предложитъ укладъ заключеній о міліонову пожичку.

— Зъ Коломыї пишуть намъ: Вѣднія 25 л. марта буде дане въ народно-рускому театрѣ представление въ користь Рускої Бурсы. Отограф будуть двѣ штуки: оперетка въ 3 актахъ Данила Млаки „Золотий Мопс“ и 1-акт. комедія „Онъ не заздростный“. Вѣднія имени заряду Бурсы маємо честь запросити Вп. Родимцевъ и Добрѣвъ рускої учащи-ся молодіжи на ось представление, сподѣваючись, що не пощадять овихъ трудовъ для сего многонадѣйного народного інститута. — Р. Перфецкій, ц. к. проф. гімн.; Володим. Ступницкий, гр. к. сотрудникъ.

— Руско-народный театръ подѣ дирекцію пп. Биберовича и Гриневецкаго забавити въ Коломыї вже лиши до кінця марта. Завтра отограє ист. драму „Наастасію“ Дениса зъ надѣ Серета съ музикою Воробкевича, а крімъ того дастъ вже лиши 4 представленія. На другу недѣлю буде гль-послѣднє дана драма Скрибнѣго „Адріана Лекуверъ“. Еѣ Станиславовѣ буде всего 8 представленій; на перше днія л. цвѣтнія буде дана комедія въ 5 актахъ „Вѣдна съ жѣнками“.

— Михайло П. Старницкий, поетъ и драматичній писатель украинскій, предпріемецъ украинскіи трупъ Кропивницкаго, веде теперъ переговоры о

выдержавленіе харківскаго драматичнаго театру на три роки. Трупа пп. Старницкого-Кропивницкого давала-бы представленія українській и россійской.

— Новій читальни, — якъ доносить „Батьківщина“ — закладаються въ Ременовѣ въ повѣтѣ львовскому, и 2) въ Новосѣльцѣ яловецкому въ пов. бефдомъ.

— Правда, товариство пожичкове на взорецъ замаркской Правды, уконститувалася днія 2 марта — якъ доносить „Батьківщина“ — въ Скварѣ, пов. золочевскому.

— Обрядова комісія мала въ середу по полудни засѣданье при участії вѣхъ капітульныхъ крилошанъ. Предметъ бувъ „Прокомідія“ и, якъ звѣщають мавъ бѣзъ рѣшитися по восточному обряду. Опосля рѣшитися питань о „миротворанію“.

— О. Григорій Олесницкий, деканъ гусятинскій и приходникъ въ Говиловѣ, зложивъ въ середу обѣтъ въ архікадральному храмѣ въ руки преосв. епископа якъ почетнаго папскаго самагнатуса, а опосля служитъ св. литургію.

— Вѣденський биржевый судъ розъемчий выславъ вже свое оречене тымъ галицко-польскимъ памъ-шляхтичамъ, що грали на биржі зближевѣ, засуджуючи ихъ на заплату робжницѣ курсу. Памове-шляхта, якъ мы вже доносили, програла тутъ міліоны!

— Дръ Амвросій Товарицій, посолъ до рады державной и до сойму, умеръ вчера нагле у Вѣдні. Шокійний бувъ зъ званія лѣкаремъ и тѣшився великимъ поважаньемъ въ мѣстѣ Решовѣ, котрого бувъ бурмистромъ. Кромѣ того бувъ директоромъ речѣвской щадницѣ и членомъ рады повѣтової. До рады державной въ 1879 р. выбрали его мѣста Решовѣ и Ярославль, а въ соймѣ засѣдавъ яко посолъ мѣста Решови.

— Въ Бродахъ умеръ сими дніами дръ філософіи Романъ Маврерь, учитель тамошній гімназії, въ 32 роцѣ життя. Бувъ се одинъ зъ найздѣбнѣшихъ молодыхъ историковъ польскихъ въ львовской школѣ дра Лиского. Найважнѣйшою его працею була: „Урядники канцелярійній князѣвъ и королѣвъ польскихъ“.

— Въ Бродахъ умеръ сими дніами дръ філософіи Романъ Маврерь, учитель тамошній гімназії, въ 32 роцѣ життя. Бувъ се одинъ зъ найздѣбнѣихъ молодыхъ историковъ польскихъ въ львовской школѣ дра Лиского. Найважнѣйшою его працею була: „Урядники канцелярійній князѣвъ и королѣвъ польскихъ“.

— Въ процесѣ юс. Игн. Крашевскаго по выслуженному капітана Генча має отбутися розправа въ маю с. р. Зъ причини, що має бути переслухань богато свѣдківъ, розправа потреває до бѣсѧмъ днівъ. Днія 19 л. марта (якъ разъ того дня припадають іменини Крашевскаго) одержавъ Крашевскій письмо, завѣдомляюче его, що на жадань прокураторії державної на маетокъ его наложенено арештъ. Тое розпорядженіе зостало подане до загальної вѣдомості черезъ вузвѣщеніе въ урядовѣмъ „Deutsch. Reichs-и. Preuss. Staatsanzeiger“.

Зъ того розпорядженія довѣдуюсь, що Крашевскій письмо, завѣдомляюче его, що на жадань прокураторії державної на маетокъ его наложенено арештъ. Тое розпорядженіе зостало подане до загальної вѣдомості черезъ вузвѣщеніе въ урядовѣмъ „Deutsch. Reichs-и. Preuss. Staatsanzeiger“.

Зъ того розпорядженія довѣдуюсь, що Крашевскій обжалованъ о злочинствѣ зъ §. 92, пост. I. код. карн. А. §. тобъ звучить: „Кто съ розмыслимъ выдає або оголошує публично тайни державы, пляни фортець и такі документи, которыхъ захованіе въ тайнѣ супротивъ заграничнихъ правительствъ есть потрбнѣмъ для добра нѣмецкого цѣарства або котрою звязкою державы... караный буде вязанцю въ домѣ карнѣмъ не вищше 2 лѣтъ“. А §. 93. постановляє: „Если въ мысль §. 92 зостало вищочене слѣдство, тогдѣ ажъ до видання правосильного вузыку може бути маетокъ обложенъ арештомъ.“ Для чого сенатъ Загального суду звязкового теперъ наложивъ на маетокъ Крашевскаго арештъ, годъ на зѣро знати. Здається боялися, що Крашевскій не посподавъ все свое добро и не уїдъ за границю, мимо того, що поліція стереже его дуже бачно.

— Въ Болонії основана декретомъ короля італійскаго катедра славянськихъ языковъ ческого, польского и хорватскаго въ тамошній университет.

— Жидовскій студентъ зъ Галичини и Россії на рођыхъ факультетахъ у Вѣдні завязали товариство „Kadima“ (На Всіхдѣ). Цѣлою того товариства єсть плекати жидовско-національній почуття съ надѣю, що повернутъ до Палестини, де живи будуть мати політичну самостїйності. Намѣстництво вѣденське доси не затвердило ще статута сего товариства.

— Великі змову зробили сими дніами робітники въ фабрічнѣмъ мѣстѣ Дъчинѣ (Teschchen) въ Чехахъ. До 24 фабрикъ застосовано, а до 7.000 робітниківъ святыне. Староство зъ Терезіенштадтъ зареквирувало войско. Змова розширяється и на дякій другій ческій мѣстѣ фабричній.

— Королевскій сербскій Наталии видали ріжні особы процесъ цивільний въ Кішиневѣ о заплату 25.000 рубльвъ. Судъ окружнаго кішинівського засудивъ королеву на заплату тої суми, а одеска судова палата має рѣшити апеляцію въ томъ дѣлѣ.

— Зъ Комарна одержуємо слѣдуюче письмо, подписаній простутою дописъ зъ Комарна въ но винкахъ 2б ч. „Дѣла“, о сколько она ткає п. Гірського. Дописователь бувъ зле поинформований, коли нарушивъ подякувавшого за урядъ бургомістра Вп. А. Гірського, кажучи, що бѣзъ „выслугуєвався панамъ“. П. Гірській за весь часій свого управління не бувъ раднимъ, а Вербицкій підъ взглядомъ впливу малозначна особа въ Комарнѣ. П. Гірській бѣть р. 1860, т. є. бѣзъ часу коли зоставивъ бургомістромъ, політикою не займаючи, стоявъ на ставовищі чисто гуманіймъ, робивъ за добре. — П. І. Біберовичъ грава въ рукахъ, а ролѣ любовній съ теплыми, чувствомъ, знаменто. П. І. Попелевъ сївала кожу ролю прекрасно, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, а кромѣ того має она ви голось. П. І. Біберовичъ грава въ рукахъ, а ролѣ любовній съ теплыми, чувствомъ, знаменто. П. І. Попелевъ сївала кожу ролю прекрасно, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сїти. Голова въ „Бѣдній Мартѣ“, котру була моромъ, безъ пересади, но правдиво П. І. Стефуракова вивязалася зъ кожимъ добрѣ, аль въ „Гальцѣ“ доказала, що має талантъ непослѣдній. Одно всѣ закиди граючи ролі молодихъ дѣвчатъ часамъ говорила, зъ того зможе она чай сї

и Лясковской удачно, но могли бы въ свои любови заявления вливать трохи больше чувства, якъ это природа самы рѣчи вымagaет, а ѿть пѣ Биберовской, граюючи таки ролъ прехорошо, могли бы перенести. Дѣляючи однакъ туу увагу, далеки съмъ отъ закиду, мовь бы гра тыхъ артистовъ псуvalа ефектъ штуки. П. Лясковской спѣваше хорошо баритономъ. П. Стефуракъ вывазава зъ кождой ролъ дуже добре и позувавася въ роляхъ пласко-комичныхъ пересада, которо давнѣшии грѣшивъ. П. Осиповичъ гравъ кожду ролю похвално а найлѣпшии бувъ яко „жидъ“ въ „Бѣдной Мартѣ“. Загальну треба признати що нашъ театръ мае добрани силы; однакъ придава бѣ дуже товариству добрый генеръ и артистъ до ролъ любовныхъ. Музику мае товариство добру, костюмы прехорошо, особливо козацкіи одежи, контушъ, котрій особливо въ „Гальцѣ“ и „Чорноморцахъ“ дуже пріятне робили влечателные. О штукахъ, ихъ вартости не будемъ разписувати а мусимо только высказати загальну вподобанье музики Лисенка въ „Чорноморцахъ“. Участъ публики буда середна; що не буда велика, се треба приписати по части болотистымъ дорогамъ, а въ великой части и байдужности руской окрестной интелигенти. Снятинъ перетинают гостины: цѣсарскій бѣт Коломыї до Черновець, а краевый зѣ Городенки до Коссова, на всѣ четыри стороны свѣта. А кромѣ того стація черновецкой железнинѣ „Снятинъ-Залуже“ только шѣсть километровъ гостины отдалена бѣт мѣста. Але деякъ зъ нашихъ широкихъ патріотовъ не зважали и на злу дорогу и являлися щоденно въ театгрѣ, якъ то. О зѣ Б. и Т. зѣ Б. Правда, коли-бѣ дорога буда суха, можна буде надѣяться напевно и численного постѣщенія театру окрестими селянами. Прощаючи сердечно, бажаємо ему якъ найлучшого поводженя, а о скре завитань до Снятини сердечно просимо.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Читалии въ Львовѣ. Мы передали редакціи „Науки“ д. 28 л. лютого 2 зр. и маємо поквитованье; зволѣть до неї удастися.

Подяка.

Выдѣль „Кружка Правниківъ“ у Львовѣ складає сімъ щеру подяку Вл. Ивану Рудольфу Каспаровскому, ц. к. ем. старостѣ, за ласкаве подарованье свого: „Зѣбрника законівъ“ и розпорядженія адміністраційнихъ до бібліотеки „Кружка“, якъ такоже радо витасе се прихильне заявленье Достойного Мужа въ нашої справѣ... Отъ Выдѣлу „Кружка Правниківъ“.

Подяка

Въ громадскомъ житю суть хвилѣ, що лишають незатерпі слѣди въ серци кожного громадянина; всѣ разомъ отчуто такъ глубоко якъ змѣю, що одна хвilia стається для всѣхъ однѣмъ сумнѣмъ або веселымъ святомъ; однѣмъ радостнымъ або сумнѣмъ огнівомъ лучатася всѣ серця безъ рѣжнинъ вѣку стану и звання. Отже та була для насъ хвilia прощання нашого душпастыря и мѣстодекана о. Ил. Пачовскаго, котрый по 16-лѣтніхъ трудахъ около добра прихожанъ Наварії попроцавася зъ нами, переносячися на нову парохію до Пиколовичъ. Отже та була хвilia, що кожде серце стиснулось, защемило немовы за рѣдкимъ батькомъ; буда хвilia, коли всѣ побачили наглядно, що тратять тое серце, котре черезъ 16 лѣтъ невспушто твохало трудами и заходами посередь громады; се буда то хвilia, коли кождому стали ясно передъ очима та дѣла дотепершнього нашого душпастыря и уложились цѣлыми рядами гарнами, блыскучими, а кожде зъ тыхъ дѣлъ немовы живе, немовы само голоситъ намъ, якъ мы задовжились Вамъ, Всеч. Отже! Ся хвilia пригадує намъ, якъ жили мы передъ Вами бѣт того часу, якъ р. 1814 ро-

збрали церковь у насть, якъ мы блукались посередь темноты, тратили сусѣдствія та родимцѣвъ, що переходили на лат. обрядъ, не мали свого дому Божого, въ котрому по овому могли-бъ Бога хвалити. Ся хвilia пригадала намъ нужду, тую пучину погубну, въ котрой застали Вы насть р. 1868 и взялись за дѣло будованія церкви, не маючи на то жадныхъ средствъ и капиталу. Нынѣ съ тымъ бѣльшимъ боговівніемъ поглядаемо на отсєкъ нашъ прекрасный домъ Божій муріваний; бѣть есть Вашими для насъ дарункомъ, памяткою по Васъ, свѣдоцтвомъ Вашої 5-лѣтної працї, заходовъ и коштівъ, якъ въ накладахъ и здоровлю. Вы тутъ поклали, отараючи чи слота чи погода, чи близко чи далеко, веста дѣло до конця! Отсѧ хвilia нагадує намъ Ваші труды, куды лишь скомъ повернемо: въ церквѣ видимо нашихъ братівъ, що вернули назадъ зъ костеловъ, а хоче парохія розкинена, то на голосъ звона спішими скапиво, щобъ почути Твой голосъ, щобъ почути Господнє Слово, величане Твоими устами.

Прощай Батьку! Богато насть научивъ Ты и своимъ примѣромъ и своимъ словомъ! Ты хочъ учить насъ ійкому не завидувати, то нынѣ ми-хѣтъ завидуємо тымъ, що незадовго Тебе узрять мѣжъ собою. Богато Ты давъ намъ, Батьку наша рѣдкай, на кождомъ мѣсцѣ у насъ бѣт Тебе памятка, — алежи за те и забираешь у насъ богато! Забираешь за собою наші живій серца, чути горячі, горячі любовь, всѣ загадки, — все та на тауъ довго, поки лишь на Твої дѣла дивитися будемо живими очима, а котрій мы своимъ дѣтямъ розказуємъ, щобъ ихъ винкамъ и правнукамъ розказали а отдаючи Тобѣ въ замѣнѣ всѣхъ, чуємо що не веси ще довгъ сплатились Тобѣ, бо задержимо въ памяті споминъ про Тебе, Твой проводъ, Твої науки.

Прощай же Отче Духовный и помолись чашомъ за насъ, згадавши праведнимъ серцемъ про відчінъ прихожанъ, такъ якъ мы завѣгды съ нашими дѣтками за Твоє здоровье и вѣкъ довгій та щастливъ молитися будемо.

Наварія 16/3 1884. Корнілій Скоробогатий, ц. к. поштмайстеръ; Михаїл Новакъ, начальникъ громады Нагорянъ; Іванъ Ковалчукъ, начальникъ громады Малечковичъ; Петро Райтарз; Іванъ Панькевичъ, Василій Кучабський секретарь громадскій и властитель бѣльшого господарства.

Ч. 7201.

Обвѣщеніе.

Рескриптомъ зѣ 28 лютого с. р. Ч. 7146 позволило выс. ц. к. министерство торговли въ порозумію съ кор.-угор. министерствомъ для публичныхъ роботъ и коммуникацій принимати и и пересылати деревяні, листові форми скриночкі съ жіючими чолами въ почтовомъ оборотѣ австро-угорской державы и до Нѣмеччини за оплатою для листовъ установленою а такоже яко рекомендованій. Такій деревяні скрипички поодинокі не мають перевозиши ваги 250 гр. а ихъ обвѣмъ має виносити що до високости 5, що до довгости 14, а що до широкости 7 центиметрівъ.

Скрипички мають бути крѣпко звязані и для приступу воздуха тоною, тревало осадженою дротяною решѣткою заосмотреної.

Конвертъ не вимагається; адресъ може бути написаний безпосредно на виїншній сторонѣ скрипички або бути приклесненій вздовжъ єї поверхности; на адресѣ належить умѣстити такоже листові марки.

Се подаєся до загальну вѣдомости. Ц. к. Дирекція пошти та телеграфівъ.

Львовъ дні 15 марта 1884.

Навратиль.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручас

Швайцарскіи пигулки коробка по 70 кр. въ аптекахъ Зигм. Рукера и „підъ Золотымъ Словомъ“

— На дѣмъ філії общества им. М. Качковскаго въ Сокалі жертвували П. Т. оо. и пп. Яюсъ Іосифъ зъ Стенятына 1 зр., ч. Лячинъ Якимъ зъ Поторицѣ 60 кр., ч. Новосадъ Демко зъ Поторицѣ 20 кр., ч. Яремкевичъ Ем. зъ Волинії комарево 128 зр. 52 кр., Дръ Грицкевичъ Володим. зъ Сокалі 1 зр., ч. Консерскій Теод. зъ Угринова 1 зр., ч. Паславскій Платонъ зъ Белза 3 зр., ч. Гавронъ Іванъ зъ Скоморохъ 50 кр., Н. Н. зъ Н. 5 зр., ч. Ващукъ Сем. зъ Нисмичъ 6 зр., ч. Калишъ Іос. зъ Боратина 3 зр., Кікіо Ів. зъ Скоморохъ 1 зр., ч. Гукъ Макс. зъ Яструбичъ 1 зр., ч. Ващукъ Семенъ зъ Завишицѣ 25 кр., Марчукъ Андрей зъ Нисмичъ 1 зр., Н. Н. зъ Н. 50 кр., Обще рѣдк. кр. Заледеніе для Галичини и Буковини 25 зр., ч. Теренекъ Тимко зъ Острова 1 зр., ч. Несторовичъ Матей зъ Ульговка 5 зр., ч. Дѣдичкій Еміл. зъ Мостовѣ великихъ 2 зр., ч. Несторовичъ Еварда зъ Дворецѣ 2 зр., ч. Омелянскій Ев. зъ Пристани 2 зр., ч. Лысакъ Тимотей зъ Корчеви 2 зр., ч. Шелеметко М. зъ Бутинъ 1 зр., ч. Яремкевичъ Петро зъ Вербіцѣ 1 зр., ч. Мелехъ Максимъ зъ Домашева 2 зр., ч. Мазикевичъ Вікт. зъ Денискѣ 1 зр., ч. Мазикевичъ Ілія зъ Махнови 1 зр., ч. Даткевичъ Симонъ зъ Піддубені 1 зр., ч. Гумецкій Іоанъ зъ Річицѣ 1 зр., ч. Будзановскій Іосифъ зъ Теглова 1 зр., ч. Журавскій Григ. зъ Остробужа 50 кр., ч. Козловскій Є. зъ Хлѣбнань 50 кр., священики холоїв. дек. 6 зр. 10 кр., ч. Перѣгъ Дацько 5 зр., ч. Михальчукъ Семенъ 1 зр., ч. Грицай Василь 1 зр., ч. Медвѣдь Федъко 1 зр., ч. Сидоръ Василь 60 кр., ч. Грига Гр. 50 кр., Тивонюкъ Ів. 40 кр., всѣ послѣдній господарѣ зъ Нисмичъ. Разомъ 268 зр. 67 кр. За всѣ тѣ дари складає Выдѣль філія общества им. М. Качковскаго П. Т. Дателіяни свою сердечну подяку. — Видѣль.

Дентистъ лѣкаръ зъ Вѣднія

А. ШТАЙНЪ

осѣвъ на постійно

Въ Тернополі.

Дечить всяки слабости усть і зубовъ. Операциі, пломбованія, чищенія зубовъ, вправлюваніе штичнихъ зубовъ і щокъ довершує якъ найлучше і найделикатнѣше въ способѣ найновѣйшій американській.

(1043 1-3)

Мешкає въ домѣ аптекаря п. Ямросевича.

Львовъ дні 15 марта 1884.

Навратиль.

ПІВВЕЦЬ ЦЕРКОВНИЙ

съ хорошимъ голосомъ, способній

удѣляти спѣву хорального і дѣтей учити, знайде умѣщеніе въ Лапшинѣ, пошта Бережаны. Належить впередъ отнести листо-

вно до мѣсцевого уряду парохіального.

1045 (1-3)

Перший Варстатъ Улівъ

А. КЛЕБОВИЧА

въ Мизуні, пошта і стація же-

лѣзиницѣ въ Выгодѣ (коло Долини)

выробляє всяка улів, якъ кто за-

може зважити і въ комітатѣ

і на дворѣ — і утіг дуже

и нефутрований, щодоля най-

новѣйшою конструкцію і висылає

якъ найспішнѣше і найточнѣше

зъ стації же лѣзиницѣ въ Вы-

годѣ по зложенію съ горы 1/3 ча-

сти належити.

Цѣна одного улівъ 2 зр. 60

кр. Для того тауъ дешево, бо вла-

ститель варстату має богатій за-

пасы матеріалу і зручні сили

робочої.

(3-8)

Скороходы (Велоципеды)

для ходиць 5-ти до 15-

ти лѣтъ.

Скороходы съ тута съ трема колесами, цѣлій же-

лѣзиницѣ въ Выгодѣ (коло Долини)

виробляє всяка улів, якъ кто за-

може зважити і въ комітатѣ

і на дворѣ — і утіг дуже

и нефутрований, щодоля най-

новѣйшою конструкцію і висылає

якъ найспішнѣше і найточнѣше

зъ стації же лѣзиницѣ въ Вы-

годѣ по зложенію съ горы 1/3 ча-

сти належити.

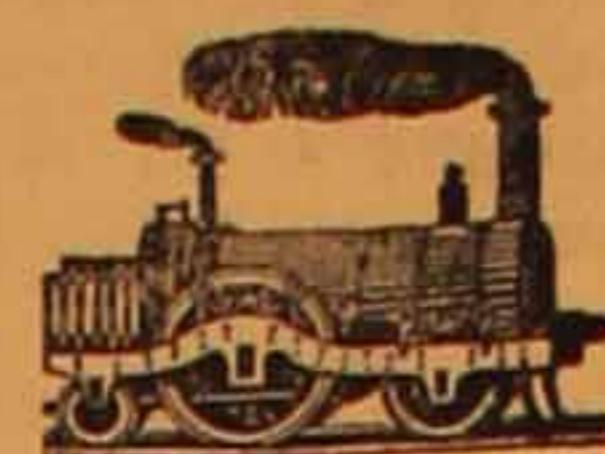
Цѣна одного улівъ 14, 16, 18.

При висылцѣ 50 кр. за

опакованіе.

При висылцѣ 50 кр. за

Цѣс. кор. упривилесване
ТОВАРИСТВО ЛЬВОВСКО-ЧЕРНОВЕЦКО-ЯССКОЙ ЖЕЛѢЗНИЦѢ (ЛИНІИ АВСТРІЙС.)

ЗАВЕДЕНИЕ РÔЧНЫХЪ

абонаментовыхъ билетовъ по дуже зниженыхъ цѣнахъ.

Съ днемъ 1-шого цвѣтня 1884 буде введеній **Додатокъ V до регуляминовыхъ постановъ гальнихъ тарифъ** зъ дня 1-шого жовтня 1876 для перевозу людей и пакунковъ, дальше для пересылки повозокъ жіючихъ звѣрятъ, въ звязи съ тымъ перевозомъ, въ руху мѣсцевомъ и прилученомъ на линіяхъ австрійскихъ Товариществъ. Той тарифовий додатокъ заключає:

Постановы дотычачї выдаваня рôчныхъ билетовъ абонаментовыхъ по дуже зниженыхъ цѣнахъ,

котрї то билеты управняють до довольної їзды на дотычныхъ простороняхъ ц. к. упривил. Львовско-Черновецко-Ясскої желѣзницѣ (линії австрійскї), на якї суть выставленї, якъ такожъ до уживаня всякихъ, порядкомъ їзды обнятыхъ їздовъ поспѣшныхъ, особовыхъ и мѣшаныхъ.

Тіи билеты абонаментовї важнї суть на одинъ рôкъ. Вынятково будуть того року выдаєтися такї билеты на часъ отъ 1-шого цвѣтня 1884 року до кїнця текущого року по слѣдуючої цѣнѣ:

зъ стациі	I.			II.			III.			зъ стациі	I.			II.			III.			
	кляса			кляса			кляса				кляса			кляса			кляса			
до стациі	Цѣна їзды разомъ съ належитостею стемплевою			до стациі	Цѣна їзды разомъ съ належитостею стемплевою			до стациі	Цѣна їзды разомъ съ належитостею стемплевою			до стациі	Цѣна їзды разомъ съ належитостею стемплевою			до стациі	Цѣна їзды разомъ съ належитостею стемплевою			
	золотыхъ вал. австр. въ нот. банк.				золотыхъ вал. австр. въ нот. банк.				золотыхъ вал. австр. въ нот. банк.				золотыхъ вал. австр. въ нот. банк.				золотыхъ вал. австр. въ нот. банк.			
Львовъ																				
Галичъ	61.20	49.80	38.30	Сколівъ	24.00	19.20	15.	Коломыя	Снятынъ	24.00	19.20	15.	Гадикфальва	23.00	19.20	15.	Львовъ	23.00	19.20	15.
Станиславовъ	76.50	61.20	45.90	Чернівцѣ	38.30	30.60	23.	Сучава	88.00	68.90	53.	Гадикфальва	34.50	26.80	19.	Станиславовъ	34.50	26.80	19.	
Коломыя	107.10	84.20	61.20	Сучава	49.80	38.30	30.	Сучава	19.20	15.30	11.	Сучава	49.80	38.30	30.	Станиславовъ	49.80	38.30	30.	
Чернівцѣ	145.40	114.80	84.20	Гадикфальва	19.20			Гадикфальва	19.20			Гадикфальва	19.20			Чернівцѣ	19.20			
Сучава	191.30	153.00	114.80																	
Станиславовъ																				
Галичъ	19.20	15.30	11.50																	
Коломыя	34.50	26.80	19.20																	
Чернівцѣ	68.90	53.60	38.30																	
Сучава	114.80	91.80	68.90																	
Коломыя																				
Снятынъ																				
Чернівцѣ																				
Сучава																				
Чернівцѣ																				
Снятынъ																				
Гадикфальва																				
Сучава																				
Сучава																				
Гадикфальва																				

Абонаментовї билеты можуть бути замовлюванї єдино въ центральному Зарядї Товарищества у Вѣдни за пересланьемъ належитости, припадаючої за жаданый билетъ рôчный, якъ такожъ за ресланьемъ фотографії абонента въ форматѣ картъ визитовыхъ.

Екземпляры **Додатку тарифового V**, заключаючого въ собѣ близшї постановы, можна получить беззашлюхно въ центральному Зарядї у Вѣдни, въ Дирекції руху у Львовѣ, якъ такожъ на стаціяхъ линій австрійскихъ Товарищества.

У Вѣдни, дня 10. марта 1884.

ЗАВѢДУЮЧА РАДА.